

Jeg mener, at en eventuel genopbygningsstøtte til venskabsmenighederne i udlandet må ydes på basis af tilsvarende private midler. Det vil efter min mening få meget vidtrækkende konsekvenser, hvis det grundlæggende princip om, at kirkelige ligningsmidler kun kan bruges til folkekirkelige formål, bliver brudt. Kristeligt Folkepartis lovforslag er ganske vist formuleret ret restriktivt; muligheden for at bevilge støtte skal efter forslaget begrænses til lutherske menigheder i udlandet, som en dansk menighed har etableret en venskabsforbindelse med, og som ikke selv har mulighed for at istandsætte eller genopføre en kirke.

Der er kun et begrænset antal af folkekirkens sogne, som har etableret venskabsforbindelser, og det enkelte sogns støtte til en venskabsmenighed skal efter forslaget være begrænset til de 116.000 kr., som også er loftet for det almindelige rådighedsbeløb. Derfor kan det umiddelbart se ud som et forslag med begrænsede økonomiske konsekvenser, selv om det er umuligt at forudsige konsekvenserne med sikkerhed.

Hvis forslaget vedtages, vil jeg imidlertid anse det for en naturlig følge, at der vil blive præsenteret forslag om støtte til andre formål, som det efter nogles mening vil være lige så godt og nødvendigt at støtte med kirkelige ligningsmidler. Så kunne det hurtigt få meget betydelige økonomiske konsekvenser, og selv om menighedsrådene i dag kun bruger godt en tredjedel af det rådighedsbeløb, som loven i sig selv giver mulighed for, beløber det sig trods alt til 90 mio. kr. om året.

Jeg skal derfor anbefale, at lovforslaget forkastes.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Vi har heller ikke i SF tænkt os at støtte forslaget, men jeg vil godt lige anholde, at ministeren afviser formålet, fordi det ikke er folkekirkeligt. Det er et folkekirkeligt formål. En af ministerens forgængere har faktisk gennemført lov om det mellemkirkelige arbejde, og det mellemkirkelige arbejde hører hjemme i det folkekirkelige regi, så jeg synes, man skal finde nogle bedre begrundelser for at afvise forslaget end dem om, at det ikke er folkekirkeligt. Det er i høj grad et folkekirkeligt formål.

Anna-Marie Hansen (S):

Det er svært at være uenig i de sympatiske intentioner, der ligger bag dette lovforslag fra

Kristeligt Folkepartis side, for det er velkendt, at kirkerne havde yderst vanskelige vilkår under kommunismen, der i et halvt århundrede holdt Øst- og Centraleuropa i et jerngreb.

Med Murens fald fulgte også friheden for kirkerne i de pågældende lande; men friheden har ikke nødvendigvis ført til økonomisk fremgang for kirkerne i de tidligere Warszawapagtlande. Tværtimod har ikke mindst de protestantiske kirker og menigheder mange steder haft yderst begrænsede rammer for deres økonomiske virke op gennem 1990'erne.

Mange steder i Vesteuropa, også i Danmark, har menighederne da også knyttet bånd hen over den ituklippede pigtråd og etableret venskabsforbindelser med menigheder i Øst- og Centraleuropa. Dette har givet anledning til livgivende og lærerige oplevelser for begge de involverede parter, ligesom man derigennem har haft mulighed for at yde konkret støtte til menigheder og mennesker i de nævnte lande. En sådan mellemfolkelig kontakt har været og er af uvurderlig betydning, kirkeligt såvel som politisk, i den opbygning af det nye Europa, der tegner sig her ved årtusindskiftet.

Med lovforslag nr. L 191 om ændring af lov om folkekirkens økonomi vil Kristeligt Folkeparti udvide anvendelsesmuligheden for det såkaldte rådighedsbeløb til menighedsrådene, så man kan yde støtte til decideret kirkebyggeri eller kirkerestaureringer i udenlandske venskabsmenigheder. Dette skal følges af en god og præcis afgrænsning af støttebeløbets størrelse og anvendelsesmuligheder, ligesom der skal ske en løbende kontrol med projekterne.

Lovforslagets målsætning om øget dansk mellemfolkelig støtte til de protestantiske kirker i Øst- og Centraleuropa kan vi i Socialdemokratiet kun bakke op om.

Men vi afviser alligevel lovforslaget, fordi vi mener, at målet kan og skal nås uden at udvide rammen for brug af de kirkelige ligningsmidler til nye formål.

Sagen er jo, at forslaget strider imod det grundlæggende princip for den folkekirkelige økonomi, at de kirkelige ligningsmidler, altså kirkeskatten, kun kan anvendes til officielle folkekirkelige formål, et princip, som vi mener bør fastholdes som grundlæggende for folkekirkens økonomi.

Derfor vil vi henvise de gode intentioner til de allerede eksisterende muligheder for støtte til istandsættelse eller genopbygning af kirker i venskabsmenigheder i udlandet. Som nævnt i